

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 488/2026
29.04.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА- адвоката Петра Бојовића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду К бр.690/19 од 19.03.2025. године и К бр.690/19, Кв.бр.5223/25 од 24.12.2025. године, у седници већа одржаној дана 29.04.2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА- адвоката Петра Бојовића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду К бр.690/19 од 19.03.2025. године и К бр.690/19, Кв.бр.5223/25 од 24.12.2025. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду К бр.690/19 од 19.03.2025. године досуђени су трошкови кривичног поступка који су настали пред Вишим судом у Београду у предмету К бр.690/19, окривљеном АА у износу од 2.997.000,00 динара и исти су исплаћени на терет буџетских средстава суда.

Решењем Вишег суда у Београду К бр.690/19, Кв.бр.5223/25 од 24.12.2025. године одбијена је жалба браниоца окривљеног изјављена против решења Вишег суда у Београду К бр.690/19 од 19.03.2025. године, као неоснована.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА- адвокат Петар Бојовић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање или их преиначи и досуди тражене трошкове.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је

одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног, као разлог подношења захтева истиче повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, наводећи да суд окривљеном није признао радње у којима је обавезно присуство браниоца, а односи се на уручивање браниоцу решења о задржавању од 26.12.2015. године. Поред наведеног, суд је повредио закон јер у поступку одузимања имовине, окривљеном није признао следеће радње браниоца као трошкове заступања, а односе се на приступ браниоца отварању сефа у Комерцијалној банци 24.05.2016. године, приступ браниоца одузимању непокретности стана у улици ... бр. ... дана 19.10.2016. године у 12.15 часова, приступ браниоца одузимању непокретности стана у Улици ... број ..., дана 19.10.2016. године у 13.00 часова, приступ браниоца одузимању непокретности, гаражног места у улици ... број ..., дана 19.10.2016. године у 13.30 часова, поднесак браниоца Министарству правде од 28.09.2016. године, састав захтева Министарству привреде за увид и копирање документације од 23.07.2020. године, састав захтева за издавање транскрипта са главног претреса од 16.06.2022. године и захтев за издавање записника. Такође у истом поступку суд није признао ни трошкове на име ангажовања стручног саветника – судског вештака за економско финансијску област др Бошка Вишњића, као ни предлог браниоца за укидање притвора од 12.02.2016. године. Поред наведеног суд није признао ни трошкове на име састава трошковника, иако се ради о поднеску који је сачињен ради остваривања права и интереса окривљеног у поступку, сходно ставу 2. тарифног броја 4. Адвокатске тарифе.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Чланом 11. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“ 043/2023 од 26.05.20223. године) је прописано да судови, јавна тужилаштва, јавни бележници, јавни извршитељи, органи државне управе и локалне самоуправе и други органи када одлучују о трошковима поступка, примењују тарифу која важи у време доношења одлуке о трошковима поступка.

У погледу тумачења примене члана 11. важеће Адвокатске тарифе, Кривично одељење Врховног суда донело је закључак од 26.12.2023. године и у тачки 3. истог закључка наведено је да се Адвокатска тарифа, због забране повратног дејства, не може применити на радње одбране и заступања обављене пре њеног ступања на снагу, које нису биле тарифиране по „ранијој Адвокатској тарифи“ или нису тарифиране на исти начин или у истом проценту, као и на другачији обрачун накнаде трошкове насталих у време важења „раније Адвокатске тарифе“, нити на раније утврђене основице за обрачун награде за поједине поступке.

Дакле, у конкретном случају радња пријема решења о задржавању дана 26.12.2015. године, приступ браниоца отварању сефа у Комерцијалној банци 24.05.2016. године, приступ браниоца одузимању непокретности стана у улици ... бр. ...

дана 19.10.2016. године у 12.15 часова, приступ браниоца одузимању непокретности стана у улици ... број ..., дана 19.10.2016. године у 13.00 часова, приступ браниоца одузимању непокретности, гаражног места у улици ... број ..., дана 19.10.2016. године у 13.30 часова, састављање захтева Министарству привреде за увид и копирање документације од 23.07.2020. године, захтева за издавање транскрипта са главног претреса од 16.06.2022. године и захтев за издавање записника нису биле тарифиране Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, бр.121/2012, 99/2020, 37/2021) која је важила у време њиховог предузимања, из ког разлога се не може применити Тарифа о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“ 43/2023 од 26.05.2023. године) која је важила у време доношења одлуке о трошковима, која је у целини примењива само на обрачун награде за рад адвоката и накнаде трошкова за радње које су предузете и адвокатске трошкове који су настали после 03.06.2023. године. Стога су супротни наводи браниоца окривљеног од стране овога суда оцењени као неосновани.

Надаље, из списка предмета произилази да радња састављања поднеска браниоца Министарству правде од 28.09.2016. године није ни предузета, па су супротни наводи браниоца окривљеног оцењени као неосновани.

Такође, неосновани су наводи захтева да суд није признао трошкове на име ангажовања стручног саветника – судског вештака за економско финансијску област др Бошка Вишњића, јер из списка предмета произилази да је наведени вештак за економско финансијску област урадио вештачење, али не у својству стручног саветника, као и наводи да суд није признао трошкове на име састављеног предлога браниоца за укидање притвора од 12.02.2016. године, обзиром да из списка предмета произилази да исти нису тражени трошковником.

Поред наведеног неосновани су и наводи браниоца окривљеног да нису признати трошкови на име састава захтева за накнаду трошкова јер из списка предмета произилази да су исти исплаћени окривљеном у износу у коме је захтевом за накнаду трошкова и тражено.

У преосталом делу захтева бранилац окривљеног оспорава утврђење суда да није обављен поверљив разговор са окривљеним и да бранилац није приступио вештачењу на објекту 21.10.2016. године, као и став суда да нема доказа да је предузета радња на име састављања захтева за издавање евиденције о посетама притвореном лицу од 27.09.2024. године, затим оспорава број признатих посета окривљеном у притвору, сматрајући да су све тражене посете биле неопходне и исплаћени износ на име приступа браниоца вештачењу, сматрајући да је требало исплатити већи износ од досуђеног, а којим наводима се у суштини указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање. Поред наведеног бранилац наводи и да је изрека решења противречна образложењу, те да је образложење конфузно, на који начин се истиче и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Како наведене повреде у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представљају дозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, то се Врховни суд није ни упуштао у разматрање и оцену ових навода.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца

окривљеног АА- адвоката Петра Бојовића, Врховни суд је, на основу члана 491. ЗКП, наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић